

111016 Sjuttonde söndagen efter Trefaldighet Lars B Stenström

Gång på gång denna vecka har tankarna på skogspromenader brutit fram. Förklaringen kanske ligger i dagens GT-text ur Predikaren 12? *Tänk på din skapare i din ungdom, innan de onda dagarna nalkas, de år som ingen glädje har att ge, då solen och ljuset slocknar och månen och stjärnorna, då regnet följs av nya moln...*

Gå i skogen är trevligt Vi är ett skogsluffarfolk på jakt efter gula kantareller, blåbär och lingon. Ett gäng skogsmullar som myllrar runt i markerna. När vädret är fint vankas timplånga skogspromenader fast det är fotboll på tv...

De dagar du inte vill till skogen se på den blå himlen och den gassande solen, och säg, *det ska visst bli regn! Det är inte ett moln på himlen*, kommer svaret snabbt. *Nu ja, men det ska bli*, kan man påstå och därtill påpeka att det är mycket mygg i skogen så här års! Visst går det att tvivla på det man ser, ögonens vittnesbörd eller på meteorologernas utsikter men egentligen vet de flesta när solen ska skina och uppehållsvärdet hålla i sig. Även på trons område kan vi lita på erfarenheten, bli seende. Människan har tillgång till den information som behövs, det är bara att lita på den, ungefär så slutar evangelietexten.

I Lukasevangeliets 15 kapitel trängs liknelserna med varandra. De ryms inte ens i sitt eget kapitel utan spiller över i båda ändar till kapitel 14 och 16. Liknelserna har alltid inbjudit till diskussion om det öppna och fördolda, om betydelse och budskap. Dessa korta mönsterberättelser brottas ständigt med Guds rike, men lika ofta med relationer mellan människor. Ibland med bägge frågorna samtidigt. Jesus låter liknelserna dyka ner i ett upprört hav av motstridiga åsikter om hur man egentligen ska se på livet.

Är livet ett enda, som många hävdar sedan Jesu tid, ett här och nu? Därefter mörker och ingenting? Hur ska det i så fall levas? Så att det blir ett gott liv? Om livet faktiskt har en fortsättning efter döden, om det finns ett Guds rike, hur ska man tänka då? Bör det få oss att förändra vår livsstil? Och om det finns ett samband mellan här och nu och där och sedan hur ska man då forma sitt liv?

Ta alla dessa stora diskussionsfrågor och håll dem i en gammal form, t ex en egyptisk berättelse. Ja, så gör Jesus. Han är inte främmande för återbruk, som en av våra största återvinnare. Jesus tar något gammalt och bekant och gör något helt nytt och utmanande av det.

In på scenen för han två figurer. Den ena bor i ett elegant hus. Han är rik, bortskämd, ganska religiös men självisk. Självsäker, tuff. Den andra hasar sig in. Förfärlig i sina trasiga paltor, i hunger och fattigdom. Full av sår. Han vill festa på smulorna från den rike mannens bord! Liknelsen är som en dokumentär om vår egen tid. Två personer får symbolisera hur den rika världen möter svälten, fattigdomen och nöden.

Sedan skiftar scenen. Stor dramatik. Figureerna byter plats. Änglar lyfter den hungrige Lasaros och han blir Abrahams kamrat och jämlike! Den rike berövas allt. Törstig och utanför plågas han i sitt dödsrike av att se Lasaros delta i det festliga himmelska gästbudet. Den rike mannens straff (?) är att på avstånd se på. Men han ger inte upp den han varit så lätt. Han knäpper nästan med sina fingrar och tycks ropa, *garçon!* Van att

bestämna begär han att Lasaros som en slav eller betjänt ska komma med vatten på sina fingertoppar. Men så går det inte till.

Den rike vill då istället försöka dra nytta av sin erfarenhet, för sin egen familjs skull (fanns det bara bröder, inga kvinnor och barn?). Han ber att någon ska uppstå och varna dem. Men inte. Så går det inte heller till. De har ju Moses och profeterna, all insikt och varning de kan behöva. Bryr människor sig inte om dem, lär inte heller ett sändebud från andra sidan döden kunna hjälpa.

Hur tänker då Jesus?

Jesus varnar för kärleken till pengar. Den leder till själviskhet och omänskliga handlingar. Ni vill framstå som rättfärdiga, säger Jesus allvarligt till människor som älskar pengar, men Gud känner era hjärtan!

Jesus förkunnar Guds rike. Det finns något mera, en fortsättning. Och i ljuset av den insikten bör man leva.

Jesus lär oss att livet här och nu hänger samman med hur det blir där och sedan. Vi får bereda oss att ta konsekvenserna av vårt liv. Det finns alltså en räkenskapens dag.

Jesus vill att människor ska leva kärleksfullt och solidariskt. Men om vi bara gör det för att slippa lida i dödsriket och för att skaffa oss ett bättre liv – det är väl inte av hjärtat? Nej, men det är som om lagar och regler i Bibeln finns där för att människan ska förändras. Reglerna kan bli till en livsstil som förvandlar. Plikten kan förvandlas till hjärtats lust. Så styrs människor allt mera av att det är rätt att göra gott, medmänskligt. För att det är Guds vilja med oss. Det är helt enkelt gott att göra gott!

Kan människor förutspå väder kan de naturligtvis utveckla förmågan att se samman Bibelns vittnesbörd, mångas erfarenheter och egna insikter. Man kan öva att med klokskap och insikt tolka livet i ljuset av Guds rike. Varför fly undan den rikedom som ligger i att se mera? Att upptäcka det som ligger bortom? Det som skimrar där är inte regn och rusk.

Bibelns budskap kan nyttjas som en ursäkt. Det är för motstridigt, för gammalt eller för religiöst. Det är verkligen att se den blå himlen och påstå att det ska bli regn. Att inte erkänna det som stirrar en rakt i ansiktet. Men, vill någon till varje pris skaffa sig en ursäkt att stänga in sig och ägna sig åt sig själv så går det också. Minns då, och påminn andra om, att Jesus vill att vi ska leva öppet, medmänskligt! Som välsignat rika inför Gud.

Nu, när jag tänker efter - visst är det så att solen kommer att lysa, kommer att vända sitt ansikte till oss, starkt och länge!